

ZAGREBAČKO GLAZBENO PROLJEĆE STJEPAN ŠULEK

8. – 11. 5. 2025.

Dragi gosti,

s velikim zadovoljstvom pozdravljam vas na ovogodišnjem Zagrebačkom glazbenom proljeću, manifestaciji nastaloj iz duboke strasti prema glazbi i iz želje da se njezina ljepota podijeli sa širom publikom. Kad sam prije tri godine osmislio prvi festival, nisam mogao ni zamisliti da će izrasti u svečanost koja će se ponavljati. Danas sam ponosan i zahvalan što je ovaj festival pronašao svoje mjesto na kulturnoj karti Zagreba.

Ovogodišnji ima posebno značenje jer ga posvećujemo jednoj od najutjecajnijih osobnosti u povijesti hrvatske glazbe – Stjepanu Šuleku. Zahvaljujući velikodušnoj podršci Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog, Zagrebačke filharmonije, Fonda *Stjepan Šulek* i Muzičke akademije u Zagrebu, imamo priliku ne samo predstaviti njegovu glazbu nego i dublje istražiti njegov život i nasljeđe. Program festivala uključuje koncerte, predavanja, izložbu i posebno predstavljanje novoga izdanja Šulekove *Šeste simfonije* Muzičkog informativnog centra (MIC-a), koju ću izvesti sa Zagrebačkom filharmonijom. Obrazovni aspekt festivala vrlo nam je važan. Predavanjima profesora i studenata Muzičke akademije, kao i vođenom šetnjom kroz mjesta koja su obilježila Šulekovo stvaralaštvo, želimo ga predstaviti i kao skladatelja i kao čovjeka, sa svim njegovim strastima, iskustvima i jedinstvenim pogledom na svijet.

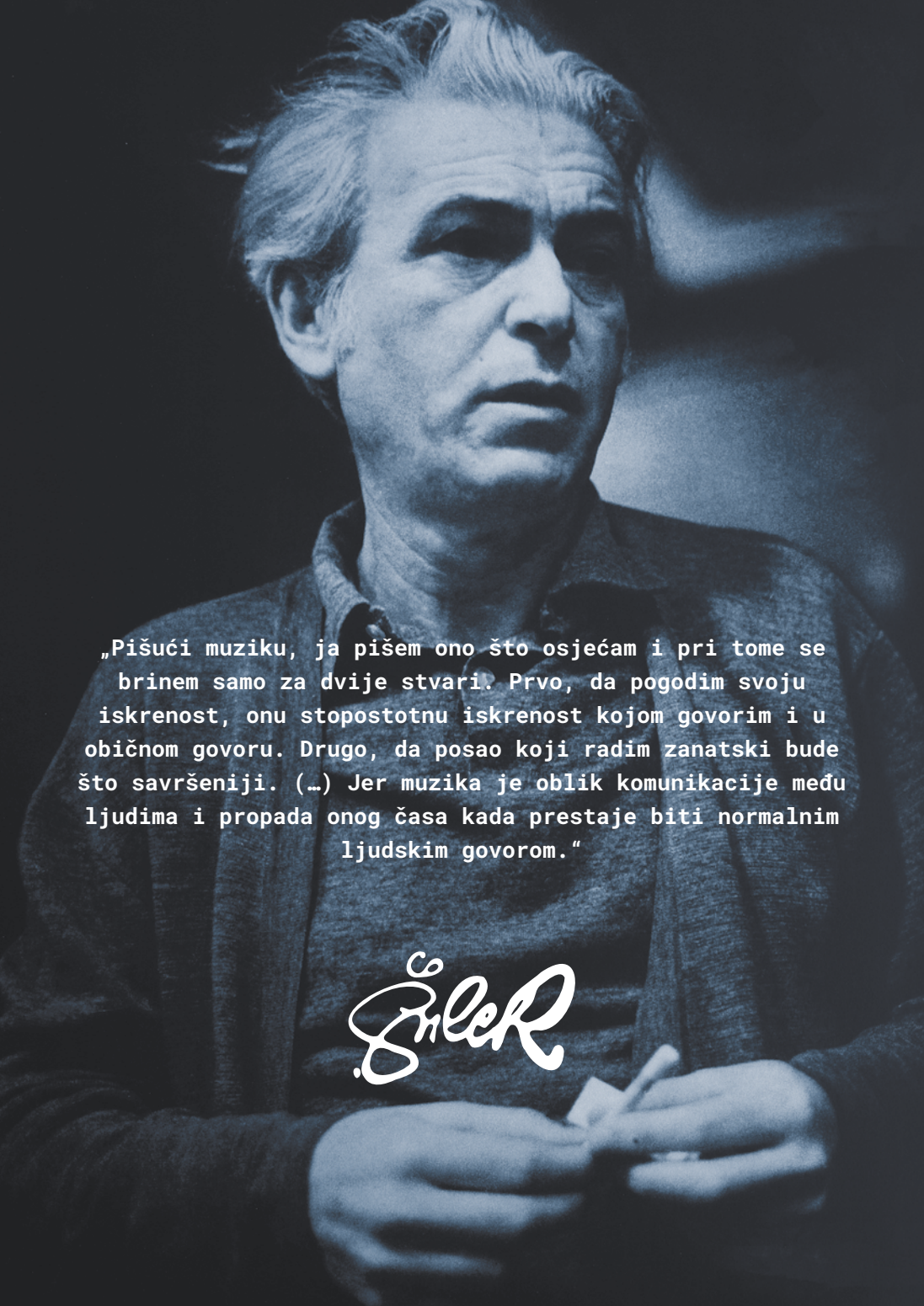
Posebno zahvaljujem Gradu Zagrebu, Turističkoj zajednici grada Zagreba te svim institucijama i pojedincima koji i dalje podupiru i vjeruju u ideje koje stoje iza ovoga festivala. Vjerujem da Zagrebačko glazbeno proljeće postaje prostor u kojemu glazba povezuje generacije, jača identitet i promiče bogatu kulturnu baštinu Hrvatske. Od srca zahvaljujem svima koji su pomogli ostvariti ovogodišnji festival – našim umjetnicima, glazbenicima, partnerima, volonterima i, najviše, našoj publici.

Proslavimo zajedno ovo glazbeno proljeće u Zagrebu! Neka to bude vrijeme nadahnuća, emocija i otkrića.

Dawid Runtz

umjetnički ravnatelj Zagrebačkog glazbenog proljeća

šef dirigent Zagrebačke filharmonije

„Pišući muziku, ja pišem ono što osjećam i pri tome se brinem samo za dvije stvari. Prvo, da pogodim svoju iskrenost, onu stopostotnu iskrenost kojom govorim i u običnom govoru. Drugo, da posao koji radim zanatski bude što savršeniji. (...) Jer muzika je oblik komunikacije među ljudima i propada onog časa kada prestaje biti normalnim ljudskim govorom.“

Šulek

Snažna i karizmatična umjetnička osobnost profilirana skladateljskim, pedagoškim i izvođačkim djelovanjem, **Stjepan Šulek** (Zagreb, 1914. – Zagreb, 1986.) na svakom je od tih područja ostavio trajne vrijednosti, prema kojima ga se ubraja u najutjecajnije hrvatske glazbenike.

„Visokim profesionalnim kriterijima, virtuosnim vladanjem violinom, erudicijom temeljitoga poznavatelja glazbene literature, zanatskih skladateljskih kanona, instrumentacije i kompozicijsko-tehničkih postupaka, Šulek je stekao i reputaciju vrhunskoga glazbenog znalca, jednoga od najvažnijih glazbenih učitelja u povijesti hrvatske glazbene umjetnosti“, zapisuje Davor Merkaš uz notno izdanje Šulekove *Šeste simfonije* (MIC-KDVL, 2025.)

Rano iskazavši glazbenu nadarenost, učio je glasovir i violinu te sudjelovao u obiteljskim muziciranjima. Već 1933. počeo je s profesionalnim radom – kao violinist tadašnjega radijskog orkestra, a dvije godine poslije i kao učitelj violine na privatnoj glazbenoj školi. Studij violine završio je 1936. kod Václava Humla na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Kompoziciju je neko vrijeme učio u klasi Blagoja Berse, no osim toga bio je samouk. Kao pedagog djelovao je i na srednjoj školi Muzičke akademije, potom na Učiteljskoj školi te nakon rata na Muzičkoj akademiji, gdje se od 1947. do umirovljenja 1975. posvetio klasi kompozicije iz koje su potekli neki od najistaknutijih suvremenih hrvatskih skladatelja.

Profiliravši se u vrsnog koncertantnog i komornog glazbenika, djelovao je u glasovirskom triju s violončelistom Stankom Žepićem i pijanistom Ivom Mačekom (1935. – 1939.) s kojim je, uz Antonija Janigra, činio i Komorni trio (1938. – 1945.), a bio je i prva violina Zagrebačkog kvarteta (1938.). I prema dirigentskim aktivnostima pripada vrsnim interpretima; iako je debitirao kao dirigent u dobi od 44 godine (1958.), za pultom Komornog orkestra Radio Zagreba ostvario je dojmljivu petnaestogodišnju dirigentsku karijeru, prije svega vezanu uz radijske ansamble, ali i druge orkestre, poput Zagrebačke filharmonije. Do 1962. osobito je intenzivno nastupao u domovini i na gostovanjima, zaslužujući niz pohvala i priznanja.

Ipak, skladateljski je rad ono što je ponajviše obilježilo Šulekovo djelovanje. Njegova su djela prvi put javno izvođena sredinom četrdesetih godina 20. stoljeća, no treba uzeti u obzir da se nekoliko prethodnih, folklorom prožetih ostvarenja odrekao, očitujući već time svoju oporbenu poziciju prevladavajućoj struji koje će se čvrsto držati te je nerijetko javno i glasno izražavati, što će ga 1954. stajati isključenja iz tadašnjega Udruženja kompozitora Hrvatske. Posljednja djela skladao je samo godinu dana prije smrti. U tom razdoblju nastao je opus iznimnih dosega prema kojem pripada autorima „najsjačajnijih stranica hrvatske glazbe dvadesetog stoljeća“ (Eva Sedak): osam simfonija, deset solističkih koncerata (tri za glasovir, po jedan za violinu, violu, violončelo, fagot, klarinet, rog i orgulje), četiri orkestralna *Klasična koncerta*, niz komornih i solističkih djela (glasovirski sekstet, gudački kvarteti, sonate za violinu, violončelo i trombon, glasovirske sonate), zbarska skladba *Bašćanska ploča*, kantata *Zadnji Adam*, opere *Korjolan* i *Oluja* te balet *De veritate*. Kao obrađivač osobito je utjecao na oživljavanje simfonija Luke Sorkočevića. Jasna i pregledna arhitektonika, formalna oblikovanost radova „iz kojih zrači klasična zrelost oblikovanja“ (Krešimir Kovačević) glavne su značajke Šulekova rada. Čini se da je u tome slijedio poruku svojega jedinog formalnog učitelja kompozicije, Blagoja Berse:

„Ne bojte se ako vam netko zamjeri da niste dovoljno ‘moderni’. Ne pišite po modi. Ne stidite se svoga posla, ako je učinjen pošteno. Borite se za svoj ugled u društvu. Glazba zaslužuje tu vašu pažnju!“

ČETVRTAK, 8. svibnja 2025.

Glazbeni paviljon na Zrinjercu u 17 sati

Glazbena šetnja tragom Šuleka

Autorica koncepta i vodič: dr. sc. Nada Bezić

trajanje: 70 min

„Životni put Stjepana Šuleka – rođenje, školovanje, stanovanje, profesionalna djelatnost, pa i sama smrt – saželi smo u jednu šetnju, i to unutar zagrebačke tzv. Zelene potkove. Početak šetnje je kod slikovitoga glazbenog paviljona na Zrinjercu, a na putu ćemo zastati na deset lokacija i saznati zanimljivosti o Šuleku kao skladatelju, pedagogu i dirigentu. Neka mjesta ćemo obogatiti i kratkim snimkama Šulekove glazbe, u jedno ćemo nakratko i ući, a nekih lokacija ćemo se samo prisjetiti, jer su pod skelama zbog obnove. Želja nam je tijekom šetnje predstaviti i manje poznatu Šulekovu stranu, prikazati ga kao stanovnika Donjega grada koji je provodio vrijeme i u kavani i u restoranu, išao u poznatu gimnaziju i podučavao u privatnoj školi u jednom dvorištu u Ilici. Završetak će biti u Muzičkoj akademiji, u kojoj će se nastaviti program Festivala.“ (Nada Bezić)

Nada Bezić, voditeljica knjižnice Hrvatskoga glazbenog zavoda, doktorirala je muzikologiju i diplomirala knjižničarstvo. Stručnjakinja je za glazbenu povijest Zagreba i vodi glazbene šetnje (Gornji grad, Kaptol, Zelena potkova, Mirogoj) na temelju svoje knjige *Glazbene šetnje Zagrebom* (2017., drugo izdanje 2018; prijevod na engleski i njemački 2023.).

Šetnja će biti zvučno snimana za potrebe emisije *Oda-birano* Prvoga programa Hrvatskoga radija.

Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu

Koncertna dvorana Blagoje Bersa u 18 sati

Okrugli stol: Od Šuleka do danas

Sudjeluju:

prof. art. Berislav Šipuš, vanjski suradnik u mirovini, 1. Odsjek za kompoziciju i teoriju glazbe

prof. art. Krešimir Seletković, 1. Odsjek za kompoziciju i teoriju glazbe

prof. art. Mladen Tarbuk, 3. Odsjek za dirigiranje, harfu i udaraljke

prof. art. Frano Đurović, 1. Odsjek za kompoziciju i teoriju glazbe

prof. art. Ante Knešaurek, pročelnik 1. Odsjeka za kompoziciju i teoriju glazbe

dr. sc. Jelka Vukobratović, doc.; dr. sc. Ivan Ćurković, izv. prof., moderatori

Glazbeni program:

Vigo Kovačić, 4. g. (klasa Berislava Šipuš): *Thinking of...* za glasovir solo

Marta Bešlić, glasovir, 5. Odsjek, 4. g.

Ivan Hlebić, 2. g. (klasa Frana Đurovića): *KrePsov ciklus, hommage à Stjepan Šulek* za violinu solo

Ana Labazan Brajša, violina, 6. Odsjek, 5. g.

Ivan Makar, 2. g. (klasa Srečka Bradića): *Omaggio* za glasovir solo

Lovro Žagar, glasovir, 1. Odsjek, 1. g.

Profesori Odsjeka za kompoziciju i teoriju glazbe, odnosno Odsjeka za dirigiranje, harfu i udaraljke Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu, redom i sami skladatelji, donose svoje viđenje utjecaja Stjepana Šuleka na podučavanje kompozicije danas, postavljajući pitanje i odgovarajući na njega: koje su prednosti, a koji nedostaci Šulekova programa prema kojemu se i danas radi? Neizbježna je i komparacija poduke kompozicije u Hrvatskoj i suvremenih i raznovrsnih, prije svega europskih trendova podučavanja.

Studenti kompozicije Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu pokazat će u tri kratke skladbe utjecaj Šulekova stvaralaštva, stajališta i ostavštine na vlastiti izričaj.

Skladba **Thinking of...** za glasovir solo Viga Kovačića temelji se na materijalu iz Šulekova *Drugog klasičnog koncerta*, intrigantnoj temi fuge iz trećeg stavka: „Uz tonove teme, važnu ulogu imaju i ostali tonovi kromatske ljestvice koji nisu dio teme fuge. Oni se uvelike koriste upravo na početku djela, dok su tonovi same teme u ostatku djela podložni čemu drugom nego raznim skladateljskim postupcima.“

Ivan Hlebić, proučavanjem glazbene literature i razgovorima s profesorima, nadahnuo se za skladbu *Krepsov ciklus, hommage à Stjepan Šulek* za violinu solo, koju je osmislio kao ornamentiranu kantilenu uokvirenu refrenom i variranim refrenom. Skladba je u formi „kvazisolo pjesme s uvodom i kodom“ pisana „jednoglasno, kolažnim kombiniranjem modusa, pentatonike i tonaliteta“.

Omaggio za glasovir solo skladba je **Ivana Makara** u kojoj se koristio segmentom Šulekove sonate *Vox Gabrieli*. Riječ je o ulomku od četiri takta koji je „iznimka u cijelom djelu (bez obzira na ponovno javljanje u reprizi) te me se dovoljno dojmio da ga iskoristim u drukčijem kontekstu“.

Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu Koncertna dvorana Blagoje Bersa u 19.30

Stjepan Šulek: *Hommage*

koncert studenata Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu

Stjepan Šulek: *Vox Gabrieli*, sonata za trombon i glasovir

Jakov Borota, trombon, 1. g.

Boško Stojadinović, glasovir, 5. g.

Mentori: Mario Šincek, izv. prof. art.; Julia Gubajdullina, izv. prof. art.

Stjepan Šulek: *Strah*, vokalni ciklus na stihove Đure Sudete (izbor)

Mia Vidaković, sopran, 1. g.

Valentina Đuka, sopran, 2. g.

Iva Pavlović, glasovir, 4. g.

Mentorice: Martina Gojčeta Silić, prof. art.; Julia Gubajdullina, izv. prof. art.

Boris Papandopulo: Šest krokija za kvartet saksofona

Allegro moderato

Andante tranquillo

Allegro vivace

Andante sostenuto

Allegro vivace

Con brio

Kvartet saksofona 4xL (Luka Relić, 5. g., Luciano Princip, 4. g., Lovro Kopač, 3. g., Lovro Komes, 2. g.)

Mentor: Saša Nestorović, prof. art.

Stjepan Šulek: Tri preludija za glasovir

Preludij u es-molu

Preludij u A-duru

Preludij u g-molu

Viktor Rafajlovski, glasovir, 3. g.

Marta Bešlić, glasovir, 4. g.

Božidar Vlašić, glasovir

Mentorica: Katarina Krpan, prof. art.

Bruno Bjelinski: *Davidovi psalmi* za dva soprana i glasovirski trio (izbor)

Valentina Đuka, sopran, 2. g.

Marie Lucia Kossjanenko, sopran, 3. g.

Veronika Anđelić, violina, 5. g.

Nina Lucia Perina, violončelo, 5. g.

Filip Grmoja, glasovir, 3. g.

Mentorice: Martina Gojčeta Silić, prof. art.; Julia Gubajdullina, izv. prof. art.

Stjepan Šulek: Sekstet za dvije violine, violu, violončelo, kontrabas i glasovir

Finale: Allegro moderato

Tao-Yuan Hsiao, violina, 3. g.

Paula Bukvić, violina, 5. g.

Tonka Philips, viola, 2. g.

Anamarija Bukovnik, violončelo, 3. g.

Karlo Filipec, kontrabas, 3. g.

Marta Bešlić, glasovir, 4. g.

Mentorica: Julia Gubajdullina, izv. prof. art.

Okosnicu programa čine neka od najreprezentativnijih komornih ostvarenja Stjepana Šuleka, a prvo od njih je sonata za trombon i glasovir **Vox Gabrieli** iz 1973. (*Gabrijelov glas*). Sonata je postala slavna diljem svijeta zahvaljujući narudžbi trombonista i profesora trombona na Floridskom državnom sveučilištu, ujedno nositelja posvete, Williama F. Cramera za Međunarodno udruženje trombonista. Godine 1974. praisveli su je trombonist Per Brevig i pijanistica Daphne Nicari u Nashvilleu, SAD. Briljantna di-tonica trombona (kao glas arkanđela Gabrijela) omogućuje izvođaču virtuozno iskazivanje slojevitosti svojega umijeća, a uz intenzivno ekspresivnu pratnju u glasoviru, ta jednostavačna sonata ubrzo je postala ne samo jedan od temelja nego i omiljena skladba repertoara za trombon.

Godinu dana poslije, na solističkom recitalu u Maloj dvorani *Lisinski*, tenor Krunoslav Cigoj, uz Mladena Raukara za glasovirom, praisveo je ciklus pjesama **Strah**, na stihove Đure Sudete, nakon čega je muzikolog Krešimir Kovačević ocijenio da je pjesnik u Šuleku našao „puno razumijevanje za svoje motive. No, Šulekova glazba nije bila ilustracija teksta, već umjetnička transpozicija pjesnikovih lamentacija, njegovih snatrenja za jesenskim pejzažima i smirenjem, za simpatijama prema slabima i nemoćnima.“ (*Borba*, 3. studenoga 1975.)

Tri preludija za glasovir Šulek je smatrao svojim prvim uspješnim opusom. Nastala su 1942. godine uz posvetu njegovoj životnoj suputnici, „mom najdražem prijatelju“, Nevenki Praputnik, s kojom se vjenčao 11. siječnja 1943. Pravezela ih je pijanistica Zorka Loos Depolo 1948. godine.

Sekstet za dvije violine, violu, violončelo, kontrabas i glasovir (1975.) praisveo je Zagrebački klavirski sekstet (Vladimir Krpan, glasovir; Branko Košir i Augustin Detić, violine; Danijel Thune, viola; Bojan Lhotka, violončelo; Andrija Potroško, kontrabas) 13. prosinca 1977. u sklopu *Dana hrvatske glazbe* u HGZ-u. „U svom Sekstetu Stjepan Šulek pustio je mah bogatoj muzikalnosti koja ga je naprosto prisilila da zaigra u vedrije žice nego što je to činio u većini svojih dosadašnjih djela. Stilski čvrsto ukorijenjen u klasičnom naslijeđu, Šulek je ovdje dopustio da zvukovna raskoš odigra značajnu ulogu, pa je suprotstavljanje gudačkih instrumenata klaviru ostvareno kao u instrumentalnom koncertu, na što upućuju mnoge situacije okvirnih stavaka.“ (Krešimir Kovačević, *Borba*, 18. prosinca 1977.)

S obzirom na temu okruglog stola – *Od Šuleka do danas* – na programu su i dva ciklusa Šulekovih suvremenika: *Šest krokija* za kvartet saksofona iz 1990. **Borisa Papandopula** i *Davidovi psalmi Brune Bjelinskog* za dva soprana i glasovirski trio iz 1988. godine. „Ova djela, vrlo kontrastna po stilu i karakteru, ulaze u sugestivan dijalog sa Šulekovim opusom te zajedno oblikuju bogatu glazbenu sliku njegova vremena.“ (Julia Gubajdullina).

Djela izvode studenti Muzičke akademije, pobjednici brojnih nacionalnih i međunarodnih natjecanja (*Woodwind and Brass* u Varaždinu, *Papandopulo* u Zagrebu, *Vienna Music Competition* u Beču itd.), okupljeni zahvaljujući odazivu profesora s Muzičke akademije, Martine Gojčete Silić, Marija Šinceka, Katarine Krpan i Saše Nestorovića, pod vodstvom Julije Gubajdulline.

PETAK, 9. svibnja 2025.

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Predvorje Velike dvorane u 18 sati

Promocija notnoga izdanja *Stjepan Šulek: Šesta simfonija* Muzičkog informativnog centra KDVL-a

Sudjeluju:

akademik Zoran Juranić, skladatelj i dirigent (redaktor izdanja)

dr. sc. Davor Merkaš, savjetnik urednik u Muzičkom informativnom centru

Sonja Mrnjavčić, moderatorica

„Ono što se najprije uočava u susretu sa *Šestom simfonijom* jest njezina formalna dispozicija koja odstupa od tradicijom uvriježene prakse: simfonija se nominalno sastoji od četiri stavka, no njihova duljina izražena u proporcijama trajanja poprilično je neuobičajena. Prvi, drugi i treći stavak trajanjem, kao i formalno-strukturnim fizionomijama, odgovaraju uzusima simfonijske tvorbe; no četvrti stavak gotovo da i nije stavak: svojom ekstremnom kratkoćom doima se više kao epilog ili kratki komentar cijeloga djela nego kao zasebna tematsko-formalno-arhitektonska cjelina. Relativno kratak drugi stavak (traje tri puta kraće nego prvi) i ekstremna sažetost četvrtog, rezultira jasnom posljedicom: fokus i težište zbivanja time se posve prebacuju na prvi i treći stavak.

(...)

Zbog majstorskog ovladavanja simfonijskom formom, dojmljivih glazbenih tema, bogatoga i raznolikoga glazbenog idioma, originalnih formalnih rješenja, virtuozne orkestracije, zanimljive transpozicije metafizičkih i izvanglazbenih ideja, tema i sadržaja u glazbenoj fakturi i istinske duboke muzikalnosti i proživljenosti, *Šestu simfoniju* Stjepana Šuleka možemo smatrati jednim od najvrjednijih ostvarenja te glazbene vrste hrvatske glazbe 20. stoljeća.“ (Davor Merkaš, *Stjepan Šulek: Šesta simfonija*, MIC, 2025.)

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Predvorje Velike dvorane u 19 sati

Otvorenje izložbe *Stjepan Šulek, 1914. – 1986.*

homage dr. sc. Evi Sedak, autorici izložbe u povodu 100. obljetnice rođenja Stjepana Šuleka 2014. godine

u suradnji s Fondom *Stjepan Šulek*

Autori izložbe: Jelena Vuković i Davor Merkaš, Muzički informativni centar KDVL-a

Sudjeluju:

Nina Čalopek, ravnateljica Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog

Jelena Vuković, voditeljica Muzičkog informativnog centra KDVL-a

„U istraživanju (pa i krčenju) putova hrvatske glazbe Eva Sedak zastala je kod nekoliko imena koja su ju dugo vremena okupirala i danas ih automatski povezujemo s njom. (...) Niz godina zaokupljao ju je život i opus Stjepana Šuleka, za što je izabrala uhodani put: sređivanje i popisivanje ostavštine, izložba, pisanje o Šuleku te sudjelovanje u radu upravnog odbora Fonda *Stjepan Šulek*. Velika studija o Šuleku, objavljena 2016., posljednji je njezin tekst, kruna monografskoga pristupa skladateljima.“ (Nada Bezić, *Arti musices*, 2, 48, 2017.)

Ova izložba posvećena je jednome od najvećih hrvatskih glazbenika 20. stoljeća – Stjepanu Šuleku. Istovremeno, njome se odaje počast muzikologinji dr. sc. Evi Sedak, čiji je istraživački rad neprocjenjiv doprinos u pripremi iznesenih tekstova. Ovaj postav širi narativ što ga je izložbom 2014. godine zadala dr. Sedak, nastojeći slojevito prikazati Šulekov život i stvaralaštvo. Prvi segment izložbe postavljen je u prizemlju Dvorane *Lisinski*. Ondje je automobil Opel Admiral iz 1970-ih, kakav je vozio i sam Šulek. Na sjevernom i južnom zidu predvorja Velike dvorane prikazan je Šulekov profesionalni put: kao violinista, dirigenta, skladatelja i pedagoga. U staklenim vitrinama u „VIP kutu“ predvorja izložena je bogata dokumentacija: rukopisne partiture, hemeroteke, nagrade, notna izdanja, osobna korespondencija i drugi vrijedni predmeti iz skladateljeve ostavštine. „Stubište – tunel“ vodi posjetitelje prema prostoriji Šulekova „stana“ u Žerjavićevoj ulici 11, koji je oštećen u potresu 2020. godine. Replika prostorije postavljena je na galeriji s originalnim namještajem i skladateljevim osobnim predmetima. Posjetitelji mogu pogledati i prigodni videozapis te zahvaljujući tehnologiji, skeniranjem QR koda, istražiti prijašnju izložbu o Stjepanu Šuleku dr. sc. Eve Sedak. (MIC, izložba *Stjepan Šulek*, 2025.)

Eva Sedak (1938. – 2017.) bila je istaknuta hrvatska muzikologinja, čiji je rad ostavio dubok trag u glazbenoj kulturi i znanosti. Diplomirala je, magistrirala i doktorirala u Zagrebu, gdje je ostvarila bogatu karijeru kao radijska urednica i sveučilišna profesorica. Na Hrvatskome radiju djelovala je više od tri desetljeća; oblikovala je glazbeni program i promicala suvremeno stvaralaštvo. Od 1981. predavala je na Muzičkoj akademiji (od 2000. u zvanju redovitog profesora), a njezino znanstveno djelovanje obuhvaćalo je estetiku i povijest hrvatske glazbe 20. stoljeća. Sudjelovala je na brojnim međunarodnim skupovima, a njezini su radovi – među kojima se ističe monografija *Josip Štolcer Slavenski – skladatelj prijelaza* – obogatili domaću muzikologiju. Bila je suradnica HAZU-a, potpredsjednica Hrvatskoga glazbenog zavoda i voditeljica izdanja *Sabраних djela Blagoja Berse*. Njezina predanost, znanje i strast prema glazbi čine je trajnim uzorom generacijama glazbenih znanstvenika. (MIC, izložba *Stjepan Šulek*, 2025.)

Izložba je otvorena od 9. svibnja do 21. lipnja 2025. (Svjetski dan glazbe).
Ponedjeljak – petak: 10 – 12 sati i u stankama večernjih koncerata

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Velika dvorana u 19.30

Zagrebačka filharmonija

Dawid Runtz, dirigent

Martin Draušnik, violina

Šimun-Čarli Botica: *Passacaglia*, praizvedba (nagrađena skladba na Natječaju za novu skladbu festivala Zagrebačko glazbeno proljeće)

Stjepan Šulek: Koncert za violinu i orkestar

Allegro

Adagio

Allegro vivace

Stjepan Šulek: Šesta simfonija

Adagio non troppo

Allegretto (quasi una marcia fantastica)

Adagio

Presto

Na prošle godine raspisanom natječaju za novu skladbu festivala Zagrebačko glazbeno proljeće, nagradu je osvojila *Passacaglia* Šimuna-Čarlija Botice prema odluci stručnog povjerenstva (Tomislav Oliver, Zoran Juranić i Dawid Runtz). Cilj natječaja bio je potaknuti skladatelje i skladateljice na povezivanje dostignuća suvremene glazbe s djelima Stjepana Šuleka.

Šimun-Čarli Botica (Sinj, 1997.) trenutačno je student pete godine kompozicije u klasi prof. Ivana Božičevića na Umjetničkoj akademiji u Splitu. Dobitnik je najviše Rektorovih nagrada koje je moguće primiti za individualni rad na Sveučilištu u Splitu (za izvrsnost 2022., za posebna postignuća 2023., za umjetnički rad 2024.), kao i dviju Dekanovih nagrada za izvrsnost. Njegove skladbe *Es verdad* i *Salvum me* osvojile su prva mjesta na Međunarodnom festivalu zborne glazbe *Cro Patria* 2022. i 2023. Dobitnik je i posebne nagrade za doprinos 11. Ciklusu koncerata mladih glazbenika *mo. Vinko Lesić* te za stimulaciju stvaralaštva mladih skladatelja iz sredstava Fonda *Rudolf* i *Margita Matz* 2024. godine.

„*Passacaglia*, za orkestar, mogao bih reći, glavni oslonac ima u jednom ključnom akordu – upravo onom kojim počinje, ali i završava. U početnim, izrazitim naletima, najviše budi onu iskonsku ekspresiju i temperament pojedinca; postavlja i priprema teren za pojavu glavne teme – teme *passacaglie*. Ona se s vremenom sve više modificira i organski izrasta iz praktički ničega u nešto intenzivno, iskonsko. Želja mi je bila napraviti suptilno orkestralno preljevanje iz varijacije u varijaciju da se kompletno izlaganje svih varijacija doživi kao kontinuirana, neprekinuta misao, a, možda paradoksalno, materijal uvoda skladbe poslije iskoristiti i za njezin vrhunac. Premda mi je uvijek teško opisivati vlastitu glazbu nečim izvanglazbenim, ovu *Passacagliu* mogao bih poistovjetiti s protokom ljudske misli – izlaganjem neke glavne ideje, zatim razmišljanjem o njoj koje nas dovodi do zaključka, koji može biti i točka i upitnik i usklik, kako za koga.“ (Šimun-Čarli Botica)

Koncert za violinu i orkestar Stjepan Šulek dovršio je 1951. godine uz posvetu violinistu i svojem profesoru Václavu Humlu. Na praizvedbi 17. listopada 1951. solist uz Zagrebačku filharmoniju pod ravnanjem Milana Horvata bio je sam Šulek. „Koncert za violinu i orkestar najnovije je njegovo djelo, za koje se s pravom očekivalo da će autor pokazati vrhunac svojega majstorstva jer je violina njegov instrument“, utvrđuje kritičar Kiril Makedonski (*Vjesnik*, 21. listopada 1951.) te nakon opisa stavaka i ocjene da Šulek „vlada izvrsno svojim instrumentom, ton mu je čist i pjevan“, zaključuje da je djelo „znalački instrumentirano, a violina, kao solistički instrument dolazi do sjajnog i potpunog izražaja“, što je publika „oduševljeno primila i nagradila burnim aplauzom“. No potom ističe i nedostatke, a najveći je, prema njemu, „stilska neuravnoteženost, ustvari mješavina stilova od Beethovena, pa do R. Straussa. Djelo je ritmički i melodijski neoriginalno, a teme podsjećaju na mnoge kompozitore 19. vijeka. (...) Šulek ne donosi ništa novo, osjećamo stalno ponavljanje manira i efekata iz prijašnjih razdoblja.“ Da ipak možda nije riječ o pukom eklekticismu, dao je do znanja kritičar Zvonimir Berković reagirajući na tekst K. Makedonskog: „Ima Makedonski u neku ruku pravo, u Šulekovim djelima možemo zaista na svakom koraku naći reminiscencije na majstore koji su stvarali u rasponu od bečke klasike do Straussove neoromantike (Šulek je zapravo kao jedan od direktnih nastavljača tradicije njemačke škole sabrao u svom kompozicionom sistemu sva radna i metodološka iskustva te škole), ali ipak ne možemo zato Šuleka nazvati eklektikom, odnosno ako to učinimo, budimo konzekventni i proglasimo eklekticima i Beethovena, Brahmsa, Brucknera, Mahlera, itd., a epitete originalnih muzičkih stvaralaca dajmo Musorgskom, Debussyju i drugim nekim muzičkim novatorima i reformatorima, koji su se odlikovali potpuno novim stilom.“ (*Vjesnik*, 13. studenoga 1951.)

Slično je dočekana i **Šesta simfonija**. Nakon praizvedbe 23. svibnja 1966. u Koncertnom studiju Istra kad je Simfonijskim orkestrom RTZ-a ravnao sam Šulek, reakcije su bile podijeljene. „Šulek ne želi da postojeću glazbu upotrebljava kao materijal, kao movens inspiraciju, na način na koji, nabacujem krajnji primjer, na samoj granici umjetničkog, Stravinski upotrebljava Pergolesijeve teme u *Pulcinelli*. On hoće nešto sasvim drugo. Istina, i njemu se dogodi, a to se dogodilo i u Šestoj simfoniji gdje pojedina mjesta podsjećaju na već poznate stranice jednog ruskog velikog baleta ili njemačkih kasnih romantičara, da zapadne u bliske asocijacije. Ali to će biti više slučaj, govorit će to više o suženosti jednog polja mogućnosti nego o namjeri, o svjesnom odnosu prema povijesti“, zapisao je Petar Selem u tekstu *Tiranija povijesti* (*Telegram*, 3. lipnja 1966.). Muzikologinja Koraljka Kos ustvrdila je pak da je djelo „još jedanput potvrdilo Šulekovo virtuosno baratanje velikim orkestralnim aparatom i njegovo umijeće tehničko formalnog oblikovanja. Međutim, on je po svojim stilsko izražajnim karakteristikama ostao u dosadašnjem zatvorenom krugu svog muzičkog govora.“ (*Vjesnik*, 6. lipnja 1966.) Krešimir Kovačević je odlučnije pozitivan: „Neiscrpan u iznalaženju uvijek novih zvukovnih finesa, Šulek je u Šestoj simfoniji orkestar proširio brojnim udaraljkama, ali one – pomno dozirane – nigdje ne narušavaju ravnotežu ostalih orkestralnih skupina, koje se u divnom skladu prelijevaju u brojnim nijansama, od lirskog šapta do moćne dramatike.“ (*Borba*, 28. svibnja 1966.)

Zagrebačka filharmonija simbol je 150-godišnje tradicije orkestralnog muziciranja u Zagrebu i Hrvatskoj. Promicatelj je glazbene umjetnosti diljem zemlje i njezin kulturni veleposlanik u svijetu. Zaštitni je znak grada u kojem djeluje – glazbena institucija koja utjelovljuje urbanu sliku Zagreba kao srednjoeuropskog središta glazbe, umjetnosti i kulture.

Povijest Orkestra pisali su prvorazredni šefovi dirigenti: Friedrich Zaun, Milan Horvat, Lovro von Matičić, Mladen Bašić, Pavle Dešpalj, Kazushi Ono, Pavel Kogan, Alexander Rahbari, Vjekoslav Šutej te David Danzmayr i sadašnji Dawid Runtz. Osim njih, mnogi su proslavljeni domaći i inozemni dirigenti utisnuli svoj pečat u Zagrebačku filharmoniju proteklih desetljeća, poput Leopolda Stokowskog, Paula Kletzkg, Sir Malcoma Sargenta, Kurta Sanderlinga, Carla Zecchija, Milana Sachs, Krešimira Baranovića, Borisa Papandopula, Jakova Gotovca, Stjepana Šuleka, Milka Kelemen, Krzysztofa Pendereckog, Dmitrija Kitajenka, Lorina Maazela, Leopolda Hagera, Valerija Gergijeva, Sir Nevilla Marrinera... Jednako tako, Zagrebačka filharmonija pružila je gostoprimstvo i brojnim vrhunskim instrumentalnim i vokalnim solistima, od Milke Trnine, Yehudija Menuhina, Antonija Janigra, Mstislava Rostropoviča, Leonida Kogana, Henryka Szerynga, Luciana Pavarottija do Ive Pogorelića, Montserrat Caballé, Alexandera Rudina, Davida Garretta, Juliana Rachlina, Mische Maiskog i mnogim drugima. Orkestar je nastupao u gotovo svim zemljama Europe, u Rusiji, Ukrajini, SAD-u, Meksiku, Izraelu, Japanu, Južnoj Koreji, Kini, Omanu, Kuvajtu i Argentini. U veljači 2016. nastupio je i u njujorškom Carnegie Hallu, a u posljednjem desetljeću je čak četiri puta zaredom pozivan održati svečane koncerte na novogodišnjoj jutro u dvorani Festspielhausa u Salzburgu.

Zagrebačka filharmonija ostvarila je vrlo bogatu diskografiju za ugledne kuće, poput Virgin Classics, Deutsche Grammophon, Naxos, Parma Recordings i Oehms Classics te za Jugoton i Croatia Records. Posebno vodi računa o ostavštini hrvatskih skladatelja, i starijih i suvremenih. Tijekom svih godina postojanja, pa tako i danas, Orkestar aktivno sudjeluje u brojnim glazbenim i dobrotvornim događanjima u gradu čije ime nosi, zato je i višestruki dobitnik Nagrade grada Zagreba. Trajno je posvećen mladima – od najrazličitijih projekata u svojem *Minimini ciklusu*, redovitih suradnji s Hrvatskom glazbenom mladeži i Muzičkom akademijom, do prestižne nagrade *Mladi glazbenik godine* koju redovito dodjeljuje već tri i pol desetljeća. U svojim koncertnim ciklusima petkom navečer rado će iskoračiti iz svijeta klasike i svojoj publici pružiti i neka druga iskustva, poput crossover koncerata Maksima Mrvice, ugostit će Vlatka Stefanovskog, predstaviti tango, fado i Charlieja Chaplina, Dana Browna s njegovom *Divljom simfonijom* za djecu, glazbu iz *Ratova zvijezda* i *Harryja Pottera*. Jer glazbu je bitno doživjeti, osjetiti – *FEELharmonija*.

Dawid Runtz je šef dirigent Zagrebačke filharmonije od siječnja 2021., a od 2017. glavni dirigent Poljske kraljevske opere. Od tada mu neprestano raste međunarodni ugled. Debitantski dirigentski nastup imao je 2016. godine uz Varšavsku filharmoniju, nakon diplome na Glazbenom sveučilištu *Frédéric Chopin* u klasi maestra Antonija Wita. U međuvremenu je kao gostujući dirigent nastupao s većinom najuglednijih poljskih orkestara i stekao reputaciju jednoga od najkarizmatičnijih dirigentata novijega naraštaja. Gostovao je u Japanu s Pacifičkim festivalskim orkestrom i u Litvi s Varšavskim simfonijskim orkestrom u povodu stote obljetnice neovisnosti Republike Poljske. Ravnao je Varšavskom filharmonijom, Nacionalnim simfonijskim orkestrom Poljskoga radija, orkestrima *Giovanile Luigi Cherubini* i Akademije *Ludwig van Beethoven*, Krakovskim simfonijskim orkestrom, Orkestrom Poljskoga radija, Poljskim simfonijskim orkestrom mladih glazbenika *Sinfonia Iuventus*. Kao operni dirigent prvi je put nastupio 2015. godine izvedbom opere *Orfej* Dariusza Przybylskog u Varšavskoj

komornoj operi. Iste je godine počeo trogodišnju suradnju s Nacionalnom operom Velikoga varšavskog kazališta (Teatr Wielki). Pohađao je Talijansku opernu akademiju Riccarda Mutija 2016. i majstorski tečaj Kraljevskog orkestra Concertgebouwa 2017. pod mentorstvom Danielea Gattija. Sudjelovao je na seminaru dirigiranja u Tanglewoodu i radio s Bostonskim simfonijskim orkestrom (2018.). Osvojio je treću nagradu i nagradu publike na 1. Međunarodnom natjecanju dirigenata u Hong Kongu 2018. Dobitnik je brojnih poljskih dirigentskih nagrada i stipendija, a bio je i pomoćni dirigent maestru Varšavske filharmonije Jaceku Kaspzyku tijekom sezone 2017./2018. Predaje na Glazbenom sveučilištu *Frédéric Chopin* u Varšavi, gdje je stekao doktorat glazbene umjetnosti na području dirigiranja. Dobitnik je nagrade *Orlando* na 73. Dubrovačkim ljetnim igrama.

Martin Draušnik (Zagreb, 1981.) koncertni je majstor Zagrebačke filharmonije i izvanredni profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Violinu je diplomirao na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi Maje Dešpalj-Begović. Kao stipendist HAZU-a, školovao se na Hochschule für Musik u Freiburgu, u klasi Latice Honda-Rosenberg, a usavršavao na Hochschule für Musik und Darstellende Kunst u Stuttgartu, u klasi Ingolfa Turbana. Diplomirao je i violu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi Aleksandra Miloševa. Već tijekom školovanja zaslužio je niz nagrada i priznanja, među kojima je i Nagrada *Stjepan Šulek*. Tijekom studija u Njemačkoj svirao je u orkestru SWR Sinfonie Orchester Freiburg und Baden-Baden. Od 2005. je koncertni majstor ansambla I Virtuosi di Paganini iz Münchena, a 2012. godine obnovio je Komorni studio Zagrebačke filharmonije čiji je koncertni majstor i umjetnički voditelj. Također je gostujući koncertni majstor Simfonijskoga orkestra u Lihtenštajnu, Riječkoga simfonijskog orkestra, Zagrebačkih solista, Splitskih virtuoza i Cantus Ansambla. Jedan je od osnivača Gudačkog kvarteta *Porin* i Zagreb trija. Od 2016. prva je violina Hrvatskoga gudačkog kvarteta s kojim 2018. izdaje CD *Moje djetinjstvo* s cjelokupnim opusom gudačkih kvarteta Stjepana Šuleka. Nastupao je diljem svijeta u dvoranama poput Carnegie Halla, Berlinske filharmonije, Konzerthausa i Musikvereina u Beču, Festspielhausu u Salzburgu te na festivalima poput Dubrovačkih ljetnih igara, Muzičkog biennala Zagreb, Varšavske jeseni, Osorskih glazbenih večeri, Trieste Prima. Kao solist nastupao je uz gotovo sve hrvatske orkestre pod ravnanjem dirigenata poput Dmitrija Kitajenka, Pavla Dešpalja, Dennisa Russela Daviesa, Pavla Zajceva, Ville Matvejeffa, Jeska Sirvenda. Svira violinu graditelja Fabricea Girardina iz 2000. godine.

SUBOTA, 10. svibnja 2025.

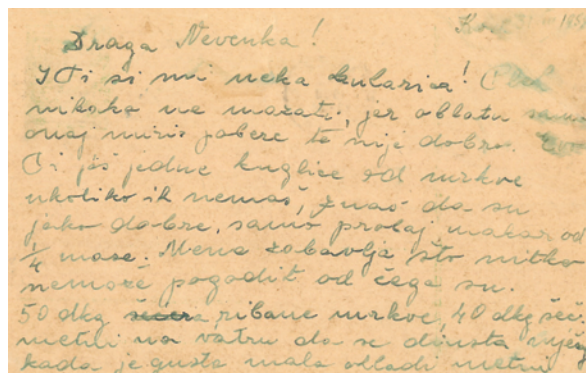
Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Predvorje Male dvorane u 10 sati

Tihomir Petrović: *Što je (glazbena) harmonija?* (predavanje)

Predavanje će ponuditi odgovore na pitanja o ulozi i važnosti akorda u glazbi te razjasniti kako nastaje nauk o harmoniji i zašto bi ga trebalo upoznati. Predavanje će ponuditi niz glazbenih primjera, od baroka i klasike do popularne glazbe.

Tihomir Petrović diplomirao je na teorijsko-pedagoškom odjelu Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu. Gotovo četiri desetljeća predavao je teorijske predmete na Glazbenoj školi Vatroslava Lisinskog u Zagrebu. Autor je niza priručnika za glazbeno obrazovanje, stručnih članaka i recenzija, priređivač i urednik zbirki crkvenih popijevki i notnih izdanja te skladatelj popijevki za djecu i mlade, kao i didaktičkih glazbenih primjera. Utemeljitelj je Hrvatskoga društva glazbenih teoretičara (1997.).

Šulekove kuglice

„Draga Nevenka!

I Ti si mi neka kuharica! Pleh nikako ne mazati, jer oblata samo onaj miris pobere te nije dobro. Evo Ti još jedne kuglice od mrkve ukoliko ih nemaš, znaš da su jako dobre, samo probaj makar od ¼ mase. Mene zabavlja što nitko ne može pogoditi od čega su. 50 dkg ribane mrkve, 40 dkg šeć. metni na vatru da se dinsta mješaj kada je gusto malo ohladi metni sok od limuna i kore naribaj, zatim kore od narande i ruma i sitno kosani oraha 1 šaku. Pravi kugljice uvaljaj u šećer i neka se suše. Lijepe pozdrave šalju Nada i Ivo“

(dopisnica naslovljena na Nevenku Šulek, 31. ožujka 1958.)

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Mala dvorana u 12 sati

Brunch koncert

Gudački kvartet Tartini & Zagrebački kvartet

Stjepan Šulek: *Moje djetinjstvo*, pet gudačkih kvarteta

Prvi gudački kvartet (Gudački kvartet Tartini)

Allegro moderato
Adagio ma non troppo
Allegro vivo

Drugi gudački kvartet (Zagrebački kvartet)

Allegro moderato
Andante quasi andantino
Allegro moderato

Treći gudački kvartet (Gudački kvartet Tartini)

Andante
Andantino
Scherzino – Vivace
Finale

Četvrti gudački kvartet (Zagrebački kvartet)

Moderato
Andantino semplice
Allegro non troppo

Peti gudački kvartet (Zagrebački kvartet)

Moderato
Larghetto
Vivace

Gudački kvartet Tartini

Miran Kolbl, violina
Romeo Drucker, violina
Aleksandar Milošev, viola
Miloš Mlejnik, violončelo

Zagrebački kvartet

Martin Krpan, violina
Davor Philips, violina
Hrvoje Philips, viola
Martin Jordan, violončelo

Ciklus od pet gudačkih kvarteta naslovljen **Moje djetinjstvo** posljednje je ostvarenje Stjepana Šuleka. Dovršio ga je 1985. godine uz posvetu svojoj majci i četirima starijim sestrama. Prva integralna izvedba ciklusa upriličena je nakon skladateljeve smrti, u dvije koncertne večeri, 12. i 14. lipnja 1986. u Hrvatskom glazbenom zavodu, kad je nastupio Gudački kvartet Klima (Josip Klima i Mladen Sedak, violine; Daniel Thune, viola; Bojan Lhotka, violončelo). Eva Sedak tim je povodom svoj tekst *Šulekovi „kasni radovi“* zaključila riječima: „Jer ona [Šulekova glazba] je možda tek u gudačkim kvartetima svoj osnovni problem – odnos prema prošlom – uspjela pretvoriti u načelo, oduzevši mu dramatičnost i dodavši mu posve novo, ludičko odmaknuće s kojega će, možda, jednoga dana cjelokupni opus Stjepana Šuleka biti moguće motriti novim očima – s manje strahopoštovanja, a više topline.“ (*Danas*, 24. lipnja 1986.)

Zagrebački kvartet, osnovan 1919., prvi je profesionalni gudački ansambl u Hrvatskoj. Članovi osnivači bili su Václav Huml, Milan Graf, Ladislav Škatula i Umberto Fabbri, profesori na konzervatoriju u Zagrebu. Kvartet je od početka izvodio širok repertoar, od klasičnih djela do suvremenih, posebno djela hrvatskih skladatelja, poput Širole, Slavenskog, Lhotke i Papandopula. Prva inozemna turneja održana je 1930./1931. u Češkoj i Njemačkoj. Nakon Drugoga svjetskog rata, Kvartet je obnovljen 1954. pod vodstvom Josipa Klime. Od tada su se članovi često mijenjali, a neki od istaknutih glazbenika bili su Zlatko Balija, Edo Pečarić, Fred Kiefer i Ante Živković, koji je bio član 37 godina. Godine 1987. Goran Končar postaje prvi violinist, a Kvartet nastavlja s nizom međunarodnih turneja i važnih koncerata. Diskografija Kvarteta uključuje brojne albume izdane za razne diskografske kuće. Kvartet je dobitnik mnogih nagrada, uključujući Nagradu grada Zagreba, *Milka Trnina*, *Vladimir Nazor*, i *Vatroslav Lisinski*, a primio je i Povelju Republike Hrvatske za zasluge u kulturi. Danas djeluje u sastavu: Martin Krpan (violina), Davor Philips (violina), Hrvoje Philips (viola) i Martin Jordan (violončelo).

Počeci **Gudačkog kvarteta Tartini** sežu u 1983. godinu, kad je osnovan Gudački kvartet Slovenske filharmonije, koji se devedesetih godina nazvao po Giuseppeu Tartiniju. Gudački kvartet Tartini sa svojom postavom vrhunskih solista postao je ambasador slovenske glazbe na domaćim i inozemnim koncertnim pozornicama te je surađivao s umjetnicima kao što su Irena Grafenauer, Konstantin Bogino, Lovro Pogorelić, Mate Bekavac, Maria Graf, Peter Damm, Radovan Vlatković, Davide Formisano, Arvid Engegard, Monika Leskovic, Giovanni Sollima, Gary Karr, Franco Gulli, Enrica Cavallo, Bruno Giuranna, Rocco Filippini i dr. Kvartet gostuje u svjetskim glazbenim središtima: Barceloni, Veneciji, Berlinu, Beču, Ženevi, Parizu, Pragu, Salzburgu, Milanu, Münchenu. Snima za radijske, televizijske i izdavačke kuće kao što su: ZKP RTV Slovenije, Stradivarius Milano, Thymallus, TV Romanske Švicarske, RAI, ORF, RTV Španjolska i HRT. Snimio je opsežan katalog slovenske glazbe i izdao nekoliko albuma s djelima Dvořáka, Ravela, Mozarta, Schuberta, Chaussona, Lipovšeka, Osterca, Kreka, Žebreta, Wagenseila, Goloba, Hoffmanna, Capleta, Šostakoviča, Beethovena i dr. Dobitnik je nagrade Prešernove zaklade za 2001. godinu koja se dodjeljuje za najviša postignuća na području kulture u Sloveniji.

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Predvorje Male dvorane u 18 sati

prof. dr. sc. Dalibor Davidović: **O „dugom danu“ Stjepana Šuleka, još jednom**

(predavanje uz razgovor)

hommage dr. sc. Evi Sedak, autorici izložbe u povodu 100. obljetnice rođenja Stjepana Šuleka 2014. godine

„Pokušavajući odrediti ulogu i mjesto Stjepana Šuleka u hrvatskoj glazbenoj kulturi 20. stoljeća, muzikologinja Eva Sedak govorila je o njegovu ‘dugom danu’, misleći time na dugovječnost njegova nasljeđa, podjednako skladateljskog i pedagoškog, nasljeđa koje se proteže sve do današnjih dana, djelujući češće u sferi nesvjesnog nego što bi bilo predmet refleksije i argumentirane rasprave. Pritom njezina ocjena, izrečena u historiografskom kontekstu, i sama dolazi na kraju dugog, višedesetljetnog procesa razračunavanja sa Šulekovim djelom (katkad i osobom, u obliku intervjua), koje je po svojoj prilici počelo ulaskom Eve Sedak u svijet glazbene kritike početkom 1960-ih godina i uključivalo uvijek nove revizije ranijih prosudbi, pa i vlastitih.“ (Dalibor Davidović)

Prof. dr. sc. **Dalibor Davidović** u svojem će izlaganju poći od teze Eve Sedak o Šulekovu ‘dugom danu’, naznačiti sklop u kojemu nastaje i pokušati ocrtati njezino značenje za današnje razumijevanje Šulekova djela. Redoviti profesor na Odsjeku za muzikologiju Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu diplomirao je muzikologiju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a doktorirao na Sveučilištu u Hamburgu. Objavio je niz znanstvenih i stručnih radova, studija, članaka, eseja... Uz ostalo, jedan je od urednika (uz Nadu Bezić i Nikšu Gliga) zbornika *Glazba prijelaza*, u povodu 70. rođendana Eve Sedak, te urednik postumno, prošle godine objavljene knjige *Glazba između. Poglavlja o stotinu godina hrvatske glazbe (1890. – 1990.)* Eve Sedak.

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Mala dvorana u 20 sati

Šulekovi suvremenici

Cantus Ansambl

Berislav Šipuš, dirigent

Solisti:

Jasen Chelfi, violončelo

Srebrenka Poljak, glasovir

Mirjana Krišković, harfa

Ivan Graziani, violina

Ivo Kirigin: *Mala suita* za violončelo i glasovir

Preludio

Sarabanda

Minuetto

Giga

Silvije Bombardelli: *Carillon*, za gudački kvartet i glasovir

Allegretto scherzoso poco frivole

Allegro risoluto

Ivana Lang: *Četiri bagatele*, za gudače i harfu, op. 86

Andantino

Sostenuto

Moderato

Allegretto

Branimir Sakač: *Solo I*, za violinu i komorni ansambl

Natko Devčić: *Odrizi*, za komorni ansambl

Ivo Kirigin (1914. – 1964.) i **Silvije Bombardelli** (1916. – 2002.) pripadaju krugu skladatelja stasalih u Splitu između dvaju svjetskih ratova. Obojica su srednjoškolsko obrazovanje stekli u splitskim gimnazijama. Dok je Kirigin osnove glazbene naobrazbe učio privatno kod Ive Paraća, Bombardelli je učio violinu u Gradskoj muzičkoj školi. Putovi su ih poslije odveli na Muzičku akademiju u Zagrebu, odnosno u Beograd. Početkom četrdesetih godina 20. stoljeća Kirigin je bio dirigent i korepetitor splitskog HNK-a, a tada nastaju i njegove prve skladbe, među kojima i *Mala suita* za violončelo i glasovir (1941.) koja svjedoči o ugledanju na tradicionalne modele. Silvije Bombardelli je 1986. iz svoje glazbe za balet *Poklade* (1962.) izdvojio *suitu Carillon*, najprije u verziji za glasovirski kvintet, a potom za gudače i glasovir, te ju je opisao kao svojevrsni *hommage* W. A. Mozartu.

Zagrebačka skladateljica, pijanistica i pedagoginja **Ivana Lang** (1912. – 1982.) ostavila je opus s više od sto djela, uglavnom intimnog, komornog sloga, koja su još uvijek nedovoljno poznata i vrednovana na našoj glazbenoj sceni. Svoj izričaj opisala je kao „oporo liričan”. Vrijedan je njezin doprinos repertoaru za harfu; čak desetak skladbi napisala je na poticaj Rajke Dobronić-Mazzoni, među kojima 1974. i *Četiri bagatele*, op. 86 koje je „kritika ocijenila kao apartno i uspjele djelo” (R. Dobronić-Mazzoni).

I **Branimir Sakač** (1918. – 1979.) i **Natko Devčić** (1914. – 1997.) studirali su kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi Franje Dugana. Obojica su se 1960-ih prometnula u radikalne avangardiste hrvatske glazbe 20. stoljeća te pokretače i organizatore glazbenoga života. Sakač, zaslužan među ostalim za osnutak Muzičkog informativnog centra u Zagrebu, svojim je orkestralnim djelom *Epizode* 1963. pokazao potpuno ovladavanje suvremenim instrumentalnim i skladateljskim tehnikama, a pet godina poslije sklada *Solo I* za violinu i komorni ansambl kao studiju novih tehničkih mogućnosti i kombinacija. Natko Devčić iskazivao je „jaku odbojnost prema eklektizmu i epigonstvu” pa se i naprednim skladateljskim tehnikama služio na vlastiti način. Godine 1965. skladao je *Odrize* za komorni ansambl u kojima iskušava serijske postupke.

Cantus Ansambl osnovan je 2001. godine, predvođen Berislavom Šipušem, s ciljem istraživanja, otkrivanja i predstavljanja Nove glazbe u sklopu Muzičkog biennala Zagreb. Od tada, Cantus Ansambl ima ključnu ulogu u promicanju i izvođenju suvremene glazbe u Hrvatskoj, kontinuirano pridonoseći razvoju domaće i međunarodne glazbene scene. Osnovan pod okriljem Hrvatskog društva skladatelja, Cantus Ansambl djeluje kao poveznica hrvatskih skladatelja i širega europskog te svjetskog auditorija, ističući se kao vodeći interpret suvremene glazbene produkcije. Protagonist je nacionalnih festivala i različitih događanja u kulturi, a od 2006. godine domaćin vlastitoga koncertnog ciklusa. Godine 2008. bio je službeni ansambl ISCM-ovih *Svjetskih dana Nove glazbe* u Vilniusu, nakon čega se povećao broj njihovih inozemnih gostovanja. O važnom položaju Cantus Ansambla unutar hrvatskog, ali i međunarodnog konteksta svjedoči oko 130 praiizvedbi, više od 500 opusa koje je izveo te četrdesetak nastupa u inozemstvu (u većini europskih zemalja te u Meksiku, Kanadi i Kini), kao i brojna glasovita solistička te dirigentska imena suradnika. Njeguje suradnju s nizom istaknutih ansambala za suvremenu glazbu, a sudjelovao je i u međunarodnim projektima uz potporu Kulturnog vijeća Europske unije: *Re:New Music* te *New Music: New Audiences*. Jedna od najvažnijih značajki djelovanja Ansambla su i gostujuće izvedbe na vodećim festivalima suvremene glazbe pa je za svoje trostruko diskografsko izdanje odabrao upravo snimke izvedbi „uživo”, zabilježenih u Hrvatskoj i na međunarodnim podijima, usmjeravajući tako pozornost na važnost trenutka u procesu stvaranja suvremenoga glazbenog djela. U povodu dvadesetogodišnjice postojanja, uz redoviti koncertni ciklus i gostovanja, Cantus Ansambl predstavio je projekt *20 za 20*, dvadeset odabranih skladbi istaknutih hrvatskih skladatelja u vrsnim izvedbama dvadeset članova Ansambla.

Berislav Šipuš (Zagreb, 1958.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u razredu Stanka Horvata, a usavršavao se kod Gilberta Bosca u Udinama te François-Bernarda Mâchea i Iannis Xenakisa u pariškome Elektroničkom studiju UPIC. Dirigiranje je usavršavao kod Vladimira Kranjčevića, Željka Brkanovića, Krešimira Šipušića i Milana Horvata. U Teatru alla Scala u Milanu bio je asistent dirigenta i dirigent (1989. – 2002.). Redoviti je profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a u akademskoj godini 2017./2018. bio je gostujući profesor na Escola Superior de Música de Catalunya u Barceloni. Bio je umjetnički ravnatelj Muzičkog biennala Zagreb (1997. – 2011.), ravnatelj Zagrebačke filharmonije (2001. – 2005.) i umjetnički ravnatelj Osorskih glazbenih večeri (2009. – 2011.). Osnivač je i umjetnički voditelj Cantus Ansambla. Dobitnik je brojnih uglednih nagrada i priznanja u domovini i inozemstvu, među kojima su recentne *Vladimir Nazor* Republike Hrvatske te *Boris Papan-dopulo* Hrvatskoga društva skladatelja za 2022. godinu za skladbu *Pasija*. Snimka skladbe *Pasija* u izdanju Cantusa i HRT-a godine 2024. donijela mu je i četiri nagrade *Porin* u kategorijama klasične

glazbe. Autor je više od 80 skladbi, među kojima su opera *Posljednji intermezzo* (2021.) i *Pasija* (narudžba HRT-a, 2022.). Potkraj travnja 2022., u sklopu dugogodišnje hrvatsko-kanadske suradnje, gostovao je u Kanadi, održavajući predavanja i koncerte te dirigirajući ansamblima Turning Point i Canadian Sinfonietta. Od prosinca 2011. bio je zamjenik ministrice kulture Republike Hrvatske, a od travnja 2015. do veljače 2016. obnašao je dužnost ministra kulture RH. Član je HDS-a, a od svibnja 2012. i član suradnik Razreda za glazbenu umjetnost i muzikologiju HAZU-a. Od 2019. bio je pročelnik Odsjeka za kompoziciju i teoriju glazbe Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu te profesor kompozicije, a danas je vanjski suradnik u mirovini.

Jasen Chelfi studij završava 2001. na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u klasi Andreja Petrača. Tijekom glazbenoga obrazovanja radio je s Valterom Dešpaljem, Ralphom Kirschbaumom, Stevenom Isserlisom, Silvijom Sondeckiene, Davidom Grigorijanom, Vladimirom Perlinom, Lesliejem Parnasom, Philippeom Mullerom, Borisom Pergamenčikovim i Mariom Brunellom. Od 2002. član je Zagrebačke filharmonije, gdje je trenutno vođa dionica violončela. S Filharmonijom i kao solist nastupao je u dvoranama kao što su Musikverein i Konzerthaus u Beču, Gewandhaus u Leipzigu, Tokyo Opera, Opera u Ciudad de México, Konzerthaus u Luzernu, Mozarteum u Salzburgu i drugima.

Srebrenka Poljak diplomirala je i magistrirala glasovir u klasi Zvezdane Bašić na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Istaknuta je komorna glazbenica i redovito surađuje s brojnim hrvatskim i inozemnim umjetnicima. S violinistom Stefanom Milenkovićem dosad je održala više od 80 recitala na znamenitim koncertnim podijima. Solistički i kao orkestralna glazbenica nastupa uz Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski orkestar i Zbor HRT-a, Simfonijski puhački orkestar Oružanih snaga RH, Hrvatski komorni orkestar, Varaždinski komorni orkestar, Zadarski komorni orkestar i druge. Zaposlena je kao izvanredna profesorica na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Mirjana Krišković glazbenu je naobrazbu počela svirajući glasovir. Harfu je diplomirala 2007. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi Diane Grubišić-Čiković. Solo je harfistica Simfonijskoga orkestra HRT-a. Od 2008. godine stalna je članica Cantus Ansambla. Ostvarila je mnoge nastupe s uglednim umjetnicima i komornim ansamblima u Hrvatskoj i inozemstvu. Kao solistica nastupila je uz Zagrebačke soliste i Cantus Ansambl. U komornim sastavima premijerno izvodi i prouzvodi suvremena djela hrvatskih skladatelja. Nastupala je na Dubrovačkim ljetnim igrama, Osorskim glazbenim večerima i Muzičkom biennalu Zagreb.

Ivan Graziani (Rijeka, 1997.) počeo je svirati violinu u dobi od šest godina, a od dvanaeste godine pohađao je klasu za iznimno nadarenu djecu na Sveučilištu za glazbu u Beču. Prvi samostalni recital održao je 2012. godine. Još kao učenik Glazbene škole u Rijeci, upisao je studij violine na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kao posebno nadareni student u klasi Leonida Sorokowa, gdje je diplomirao 2020. godine. Višestruki je dobitnik prvih i drugih nagrada na državnom Natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa, pobjednik je natjecanja *Istria Nobilissima* u Rijeci 2015. te dobitnik druge nagrade na 9. hrvatskom natjecanju mladih glazbenih umjetnika *Papandopulo* 2021. godine.

NEDJELJA, 11. svibnja 2025.

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Predvorje Male dvorane u 10 sati

Tihomir Petrović: *Uljevo, poput Franza Liszta, ili udesno, poput Jimija Hendrixa?*

Predavanjem će se uputiti na mogućnosti slaganja akorda u niz, uz predstavljanje alata koji pridonose vizualizaciji odnosa između akorda, čime se olakšava razumijevanje i formiranje nizova akorda – harmonijskih progresija na kojima se temelje glazbena djela. I ovo je predavanje ispunjeno primjerima djela iz svih razdoblja glazbene povijesti i suvremene popularne glazbe.

O Tihomiru Petroviću na str. 22

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Mala dvorana u 12 sati

Predstavljanje Fonda i Nagrade *Stjepan Šulek*

Sudjeluju:

Goran Končar, predsjednik Fonda i predsjednik Upravnoga vijeća KDVL-a

Nina Čalopek, ravnateljica Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog

Fond *Stjepan Šulek* je neprofitna udruga, osnovana s idejom objedinjenja četiriju stupova Šulekove djelatnosti, a to su: skladanje, dirigiranje, glazbena pedagogija i violina. Temeljni cilj Fonda je skrb o Šulekovo umjetničkoj ostavštini, održavanju i njegovanju uspomene na njegov život, umjetnički i pedagoški rad te pomaganje mladim i nadarenim hrvatskim umjetnicima – skladateljima i violinistima. Fond je osnovan 1992. godine prema zamisli jednoga od Šulekovih učenika, skladatelja Stanka Horvata i uz punu podršku Maestrove udovice, Nevenke Šulek. Poticaj je nađen u Šulekovo posljednjoj želji, u misli u kojoj se Maestro prisjetio mladih skladatelja i violinista, onih koji na svojem umjetničkom putu slijede njegov trag i kojima su potrebni potpora i pomoć. Zaključeno je da im se to omogući osnivanjem nagrade koja će se svake godine naizmjenično dodjeljivati jednom skladatelju i jednom violinistu. Već sljedeće, 1993. godine, Fond je dodijelio prvu Nagradu *Stjepan Šulek* za skladateljsko djelo Mladenu Tarbuku.

Članstvo Fonda čine istaknuti skladatelji, violinisti i drugi glazbenici, muzikolozi te djelatnici u kulturi i umjetnosti, spremni pridonijeti ostvarenju ciljeva Fonda. Od osnivanja do danas, članovi su najčešće skladatelji i violinisti, ali i drugi instrumentalisti; vrata Fonda otvorena su i pjevačima, dirigentima i muzikolozima – svima koji cijene i poštuju Šulekovu umjetničku i pedagošku ostavštinu. Fondom su predsjedali Stanko Horvat, Pavle Dešpalj i Haris Nonveiller, a danas je predsjednik violinist Goran Končar. Doživotna počasna predsjednica bila je Nevenka Šulek.

Koncert laureata Nagrade Stjepan Šulek

Katarina Kutnar, violina (laureatkinja)

Martin Krpan, violina (laureat)

Katarina Krpan, glasovir

Gudački kvartet Ansambila OKTOS

Zvonimir Krpan, violina

Teodora Sucala Matei, violina

Tajana Škorić, viola

Iva Ilakovac, violončelo

Anđelko Klobučar: *Rondo* za solo violinuGeorg Philipp Telemann: *Fantazija br. 5* za solo violinu u A-duru, TWV 40:18Eugène Ysaÿe: Sonata za solo violinu u d-molu, op. 27, br. 3, *Balada*

Gabriel Fauré: Sonata za violinu i glasovir u A-duru, op. 13

*Allegro molto**Andante**Scherzo: Allegro vivo**Finale: Allegro quasi presto*Šimun Matišić (laureat): Gudački kvartet *Fragment 21*, praižvedba*Strophe**Antistrophe*

Svojevrsnu posvetu violinističkoj literaturi, zahvaljujući laureatima Nagrade Stjepan Šulek, predvodi *Rondo za solo violinu* Anđelka Klobučara (1931. – 2016.), jedna od najizvođenijih skladbi na hrvatskim regionalnim i državnim natjecanjima mladih violinista. Orguljaš, skladatelj i pedagog, Klobučar je svoj skladateljski put počeo oslanjanjem na tradiciju, nakon čega je, objedinjujući nasljeđe i suvremene kompozicijske postupke, razvio vlastiti, moderan izričaj koji u *Rondu* (2004.) dolazi do izražaja u kontrastima među registrima, izmjenama tempa, virtuosnim pasažama i melodijskoj komponenti. Georg Philipp Telemann (1681. – 1767.) istraživao je u svojoj zbirci 12 *fantazija za solo violinu*, TWV 40:14-25 mogućnosti polifonije na solo violini, te elemente dvohvata i trohvata, kombinirajući forme sonate ili suite. Belgijski virtuoz violine Eugène Ysaÿe (1858. – 1931.) sa svojih je *Šest sonata* za solo violinu, op. 27 iz 1923. godine – danas u temelju violinističke literature – htio pokazati evoluciju violinističke tehnike i ekspresije svojega vremena. Svaku je posvetio jednome od svojih suvremenika; treću – Georgeu Enescu. Gabriel Fauré (1845. – 1924.) svojom se *Sonatom*, op. 13 iz 1875. godine, prema riječima njegova učitelja Camillea Saint-Saënsa, svrstao među istinske majstore: „U ovoj sonati nalazimo sve što može izazvati gurmata: nove forme, sjajne modulacije, neobične tonske boje i neočekivane ritmove.“

Dobitnik Nagrade Stjepan Šulek za *Sonatu za vibrafon i glasovir* za 2023. godinu, Šimun Matišić (Zagreb, 1996.) prvi je put nastupio s četiri godine, kad je svirao bubnjeve u kvartetu Branka Kralja, a svoj prvi album *Jazz Nocturno* izdaje već s 14 godina. Osvojio je niz nagrada, među kojima su: *Judita* na 57. Splitskom ljetu, tri nagrade *Status* koje dodjeljuje HGU, Nagrada grada Čakovca *Josip Štolcer Sla-*

venski za skladbu *Šlomlek Maryam* te više nagrada *Porin* (albumi *Fortune Smiles*, *Invocation*, *Tribute to BP*). Sklada glazbu za kazališne predstave, član je ansambla Harlequin Art Collective te je kao bubnar i vibrafonist sudjelovao u snimanju albuma *Wes Meets Trane* Saše Nestorovića i CRTA Ivana Kapecca. Nakon studija udaraljki i kompozicije na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu, 2024. bio je gostujući student na Hochschule für Musik und Theater Hamburg u klasi profesora Elmara Lampsona, kod kojega je trenutačno student poslijediplomskoga programa *Konzertexamen*.

„Inspiriran pjesmom starogrčke pjesnikinje Sapfo *Fragment 21*, odnosno onim što je od nje ostalo, kako se uobičajeno navodi u kritičkim izdanjima (izvor: digitalsappho.org), moj prvi gudački kvartet formalno se oslanja na strukturu i metar te poezije na sljedeći način: u prvom stavku, *Strophe*, dijelove stihova koji nedostaju, odnosno lakune, opisuju statični akordi koji, ponavljajući se u različitim trajanjima, prate naglaske sapfičkog metra: (- u - x - u u - u - x (3x), - u u - x). Riječima koje su očuvane, odnosno dijelovima stihova, pristupam puno slobodnijim i razrađenijim muzičkim materijalom, koji u širem smislu također prati strukturu riječi i naglasaka. U drugome stavku, *Antistrophe*, formalno se oslanjam na isti fragment pjesnikinje, ali mu pristupam na suprotan način: lakune su ovoga puta muzički razrađeniji dijelovi, a pauze su na mjestu sačuvanih dijelova stihova, koje u ovom stavku „strogo“ prate naglaske metra. Muzički materijal kojim se koristim u oba stavka je sličan, a ponekad i isti, kako bi se jasnije primijetila povezanost stavaka te ideja da opisuju dva različita pogleda na isti tekst.“ (Šimun Matišić)

Katarina Kutnar (Zagreb, 1995.) dobitnica je Nagrade Stjepan Šulek za 2016. godinu. Diplomirala je violinu u klasi prof. Leonida Sorokowa na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Usavršavala se na Hochschule Franz Liszt u Weimaru, u klasi prof. Friedemanna Eichhorna, s profilom komorne glazbe, gdje je magistrirala i upisala koncertantni smjer 2020. godine. Završila je poslijediplomski studij na Mozarteumu u Salzburgu, u klasi prof. Lavarda Skoua Larsena 2021. Tijekom studija u Salzburgu baroknu violinu učila je kod prof. Hiroa Kurosakija. Usavršavala se na majstorskim tečajevima kod niza uglednih pedagoga (Leonid Sorokow, Volođa Balžalorski, Marko Žepić, Violeta Smailović-Huart, Jovka Jordanova, Evgenia Epstein, Friedemann Eichhorn, Benjamin Schmidt). Pobjednica je niza natjecanja te dobitnica mnogih hrvatskih i međunarodnih glazbenih nagrada i priznanja, među kojima su i Rektorova nagrada (2017.) te Nagrada Ivo Vuljević za najboljega mladog glazbenika 2016. godine. Kao solistica nastupala je uz Zagrebačku filharmoniju, Simfonijski orkestar HRT-a, Dubrovački simfonijski orkestar, Hrvatski komorni orkestar, Simfonijski orkestar Hradec Králové u Češkoj, Jena Philharmonie, Simfonijski orkestar Sondershausena u Njemačkoj i Komorni orkestar Slovenske filharmonije. U duu s pijanisticom Katarinom Krpan snimila je album *Daydream*, nominiran u svih pet kategorija klasične glazbe za nagradu *Porin* (osvojena dva *Porina*). Od 2022. koncertna je majstorica Riječkoga simfonijskog orkestra, a od 2024. radi kao asistentica glavnog predmeta violine na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Martin Krpan (Zagreb, 1995.) dobitnik je Nagrade Stjepan Šulek za 2018. godinu. Diplomirao je violinu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi Leonida Sorokowa 2018., te u Leipzigu na Hochschule für Musik und Theater Felix Mendelssohn Bartholdy u klasi Ericha Höbartha 2024. godine. Tijekom školovanja osvojio je niz nagrada na regionalnim, državnim i međunarodnim natjecanjima violinista i komornih sastava. Dobitnik je Dekanove nagrade 2015. Solistički je nastupio sa Simfonijskim orkestrom HRT-a, Zagrebačkim solistima i gudačkim orkestrom Hrvatske glazbene mladeži. Godine 2016. bio je koncertni majstor međunarodnoga orkestra *Euphony*. Pohađao je tečajeve violine u Grožnjanu

(A. Krpan i S. Milenković), u Opatiji (M. Sorokowa, L. Sorokow), na Strings International Music Festivalu u Bryn Mawru (Philadelphia, SAD), na Međunarodnoj ljetnoj akademiji u Semmeringu, Austrija (Dora Schwarzberg, Anna Dzialak Savitska) te tečaj komorne glazbe u Weikersheimu (Belcea kvartet). Od siječnja 2018. prvi je violinist Zagrebačkog kvarteta. Osim albuma sa Zagrebačkim kvartetom, njegova diskografija uključuje suradnju s violinistom Anđelkom Krpanom na izdanjima koja je objavio Croatia Records. Suraduje i s pijanistima Tomislavom Damjanovićem i Ivanom Krpanom te s Orkestrom mladih glazbenika.

Katarina Krpan diplomirala je i magistrirala na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi prof. Vladimira Krpana, a usavršavala se i magistrirala na Conservatoire de Musique (Lausanne, Švicarska) pod vodstvom Jean-Françoisa Antoniolija. Pripada vodećim hrvatskim koncertnim umjetnicima; iza nje su brojni recitali, nastupi uz simfonijske orkestre i komorne ansamble. U repertoarnom pogledu sklopa izazovima novoga i složenoga – podjednako u intelektualnom kao i izvedbenom smislu – danas poseže i za najtežim stranicama pijanističke literature, poput integralne izvedbe etida G. Ligetija ili jednosatnog njoj posvećenog ciklusa *Kate's Kiss* Mladena Tarbuka. Osobito je izraženo njezino umjetničko zanimanje za glazbu 20. i 21. stoljeća, posebno hrvatsku. Redovita je profesorica na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu.

Ansambli OKTOS čine mladi hrvatski glazbenici koji izvode širok raspon repertoara komorne glazbe u intrigantnim instrumentalnim kombinacijama. Debitantski nastup ostvarili su u siječnju 2020. godine u Maloj dvorani Hrvatskoga glazbenog zavoda. Članovi ansambla redom su profesionalni glazbenici zaposleni na vodećim pozicijama hrvatskih orkestara (Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT-a, Zagrebačko gradsko kazalište Komedijska, Hrvatsko narodno kazalište Zagreb) te kao profesori u glazbenim školama i na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Predvorje Velike dvorane u 17.30

Alte Schule(k) – sjećanje na Učitelja

Sudjeluju:

Dubravko Detoni, skladatelj i pijanist

akademik Zoran Juranić, skladatelj i dirigent

Jelena Vuković, moderatorica

„U Šulekovo klasi diplomiralo je 13 skladatelja: Kelemen, Šajnović, Horvat, Šipuš, Glassl, Dešpalj, Detoni, Kuljerić, Nonveiller, Zaninović, Lazarin, Belamarić i Kempf, a broj onih koji su studirali u njegovoj klasi proporcionalno je mnogo manji nego kod Berse. To govori o strogim Šulekovim kriterijima pri odabiru studenata; bez obzira na rezultate prijemnih ispita, kriterij za ulazak u njegovu klasu ispunjavao se pri susretu s profesorom, gdje je on provjeravao niz predispozicija za praćenje svoje stroge škole – sluh, razumijevanje glazbene sintakse, sposobnost improvizacije, pijanističku vještinu, čak i karakterne osobine. Zato je ulazak u klasu profesora Šuleka – a to se, gledamo li prosjek godina službe i broj studenata, zbivalo u prosjeku svake tri godine – bio svojevrsna inicijacija koja je već samim tim činom skretala pozornost na mladog budućeg skladatelja.“ (Zoran Juranić, *Stjepan Šulek kao profesor kompozicije*, u: Nikša Gligo (ur): *Generacija 1914.*, Zagreb: HAZU, 2016.)

O svojem doživljaju Stjepana Šuleka kao učitelja kompozicije, u razgovoru s muzikologinjom Jelenom Vuković govore Dubravko Detoni i Zoran Juranić.

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Velika dvorana u 19.30

Dubrovački simfonijski orkestar (uz 100. obljetnicu Orkestra)

Valentin Egel, dirigent

Eva Šulić Brajčić, violina

Ludwig van Beethoven: *Uvertira Koriolan*, op. 62

Petar Iljič Čajkovski: *Koncert za violinu i orkestar u D-duru*, op. 35

Allegro moderato – Moderato assai

Canzonetta. Andante

Finale. Allegro vivacissimo

Luka Sorkočević – Stjepan Šulek: *Četvrta simfonija u F-duru*

Boris Papandopulo: *Hommage à Sorkočević* za simfonijski orkestar

Festivo

Largo

Allegro

Stjepan Šulek: *Drugi klasični koncert za gudače*

Fanfare (Allegro deciso)

Corale (Andante cantabile)

Fuga (Vivacissimo)

Dok se Stjepan Šulek za svoju operu *Koriolan*, praižvedenu 1958., izravno nadahnio istoimenom Shakespeareovom dramom, napisavši i vlastiti libreto, **Ludwig van Beethoven** (1770. – 1827.) imao je nešto drukčiji put. Godine 1807. skladao je uvertiru za dramu H. J. von Collina o hrabrom rimskom junaku Gaju Marciju Koriolanu, kojoj je pak Shakespeareova drama bila uzor. Beethoven je u svojoj uvertiri nastojao prenijeti okosnicu drame i buntovnu Koriolanovu prirodu.

Koncert za violinu i orkestar u D-duru, op. 35 **Petra Iljiča Čajkovskog** (1840. – 1893.) smatra se prvim uspješnim djelom te vrste jednoga ruskog skladatelja. Sam početak *Koncerta*, nastupna gesta koja se više ne ponavlja i koju ubrzo zasjenjuje početni motiv prve teme, na originalan način priprema slušatelja za buru koja slijedi. No najzanimljiviji su možda grublji i izravniji elementi folklorne orijentacije, poput oponašanja ciganskoga sviranja violine koje osobito dolazi do izražaja u posljednjem stavku. Upravo je to zasmetalo mnogim skladateljevima suvremenici. Danas je taj *Koncert* standardni dio koncertnoga repertoara i jedno od najizvođenijih djela violinističke literature.

Stjepan Šulek prvi je od zaborava otrgnuo simfonije (naslovljene kao *sinfonia*, a neke čak i bez naslova) dubrovačkoga glazbenika amatera **Luke Sorkočevića** (1734. – 1789.), kad ih je 1965. godine objavio u vlastitoj reviziji (izdanje JAZU-a) te time potaknuo njihovo izvođenje diljem svijeta i (kasniju) revitalizaciju originala. Pretpostavlja se da je Sorkočevićev cjelokupni opus nastajao od 1750. do 1770., a sedam simfonija ubraja se među bisere europske pretklasike. „Tu poraslu dimenziju, možda

bolje, tu ispunjenu mjeru jedne nedorečene vrijednosti uz onaj radosni osjećaj o naglo osvijetljenoj ljepoti jednog hrvatskog glazbenog trenutka, doživjeli su, vjerujem, i slušaoci na koncertu Simfonijskog orkestra RTZ, koji je, pod rukom Stjepana Šuleka, izveo dvije simfonije Luke Sorkočevića: *Četvrtu u F-duru* i *Šestu u D-duru*. Šulek je u reagiranju auditorija dobio valjda najbolju nagradu za svoj trud", zapisao je Petar Selem. (*Telegram*, 8. listopada 1965.)

Hommage à Sorkočević za simfonijski orkestar **Borisa Papandopula** (1906. – 1991.) redovito je na programima Dubrovačkoga simfonijskog orkestra. Nastala 1985., skladba je Papandopulova posveta Dubrovniku i njegovim glazbenicima, proizišla iz zaigranoga skladateljeva duha i njegova nadahnuća prošlim vremenima.

Drugi klasični koncert za gudače, s podnaslovom *Slobodi duha i misli*, Stjepan Šulek skladao je 1952. godine, uz posvetu dirigentu Milanu Horvatu, koji je ravnao Komornim orkestrom Radio Zagreba na praizvedbi 23. travnja 1953. u Hrvatskom glazbenom zavodu. „Stjepan Šulek se u svojem najnovijem II. Klasičnom koncertu mnogo više približio klasičnim uzorima. On se i tim svojim djelom pokazao kao majstor u svladavanju forme, u rješavanju pitanja arhitektonike kontrapunkta i instrumentacije, uopće u pitanjima moderne kompozicijske tehnike. Njegove teme su plastične, jasne i svježije. A veza s barokom nije uspostavljena samo vanjski, formalno, već i stilskom atmosferom čitavog djela. Njegov je koncert i dramatičan i dinamičan, zvukovno upravo prezasićen uslijed originalnih harmonijskih i instrumentalnih kombinacija (iako manje smjelih od Stravinskoga).“ (Nando Roje, *Vjesnik*, 28. travnja 1953.)

Dubrovački simfonijski orkestar, neizostavni dio bogatoga i raznolikoga kulturnog nasljeđa Dubrovnika i Hrvatske, ove godine obilježava stotu obljetnicu. Svoj glazbeni repertoar i nepresušni izvor kvalitetnih kulturnih događaja predstavlja svojim sugrađanima i gostima u prostorima kao što su atrij Kneževa dvora te gradske crkve i trgovi. Redovito nastupa s domaćim i međunarodno priznatim umjetnicima. Osnovao su ga mladi entuzijasti, maturanti Gimnazije u Dubrovniku pod nazivom Dubrovački orkestar, koji se 1925. godine mijenja u Dubrovački filharmonijski orkestar. Grad Dubrovnik prepoznao je njegovu važnost te je 1946. godine, uz potporu članova Orkestra, osnovao Gradski orkestar Dubrovnik kao profesionalno glazbeno tijelo koje poslije preuzima ulogu nosioca glazbenoga dijela programa Dubrovačkih ljetnih igara. Od 1992. Orkestar djeluje kao Dubrovački simfonijski orkestar. Brojni koncerti uključuju i turneje po Europi, SAD-u i Indoneziji. Koncerti u Gradu čine okosnicu glazbene ponude cijele godine. Orkestar je nosilac igara i nekoliko ciklusa, kao što su *Dubrovačko glazbeno proljeće*, *Stradun Classic* i *Dubrovačka glazbena jesen*.

Dubrovački simfonijski orkestar surađivao je umjetnicima kao što su Lovro von Matačić, Antonio Janigro, Zubin Mehta, Kiril Kondrašin, Ernst Marzendorfer, Milan Horvat, Nikola Debelić, Pavle Dešpalj, Anton Nanut, David Ojstrah, Yehudi Menuhin, Mstislav Rostropovič, Svjatoslav Richter, Henryk Szeryng, Uto Ughi, Christoph Eschenbach, Stefan Milenković, Ivo Pogorelić, Dubravka Tomšić, Dunja Vejzović, Ruža Pospis-Baldani, Monika Leskovar, Radovan Vlatković, Mischa Maisky, Yuri Bashmet, Julian Rachlin, Michel Legrand, Alun Francis, Ivo Dražinić, Maksim Fedotov, Goran Končar, Maksim Vengerov, Nicholas Milton, Christoph Campestrini, Dmitri Sinkovski, Emmanuel Tjeknavorian, Gordan Nikolić i drugi. Nastupao je u prestižnim dvoranama i gradovima, kao što su Centar *Kennedy* u Washingtonu, New York, Seattle, Kurhaus u Bad Eberbachu, Dvorana *Lisinski* u Zagrebu, Chateau Veves, Versailles, Basel, Medan u Jakarti, Musikverein u Beču. Među priznanjima ističu se Nagrada *Milka Trnina* (2005.), nagrada za doprinos ugledu i promociji Dubrovačko-neretvanske županije u zemlji i svijetu (2015.) te *Grand prix Orlando* za osobit umjetnički doprinos (2020.).

Valentin Egel (1994.) glavni je glazbeni ravnatelj Hrvatskoga narodnog kazališta Ivana pl. Zajca u Rijeci i Riječkoga simfonijskog orkestra. Pobjednik je Međunarodnoga natjecanja mladih dirigenta *Lovro von Matačić* (2019.), njemačkoga sveučilišnog natjecanja *Campus Dirigieren* te natjecanja MDR-a, a od 2017. godine podupire ga *Dirigentski forum* kao dio liste *Dirigenti sutrašnjice* Njemačkoga glazbenog vijeća. Studirao je orkestralno dirigiranje na Glazbenom sveučilištu *Franz Liszt* u Weimaru kod Nicolása Pasqueta, Guntera Kahlerta i Ekhearta Wycika. Sudjelovao je u programima studentske razmjene na Jacob's School of Music u Bloomingtonu (SAD), kao i na majstorskim tečajevima kod istaknutih dirigentskih pedagoga, kao što su Peter Gülke, Arthur Fagen, Gabriel Feltz i Teodor Currentzis. Bio je asistent Lotharu Zagroseku i Zubinu Mehti. Tijekom studija bio je u funkciji šefa dirigenta različitih studentskih orkestara, jedan od utemeljitelja Simfonijskoga orkestra mladih južnog Badena, a više puta primio je stipendiju *Charlotte Krupp*, kao i stipendiju *Richard Wagner*. U više je navrata surađivao sa Simfonijskim orkestrom MDR-a, Bremenskom i Jenskom filharmonijom, Brandenburškim i Nürnberškim simfonijskim orkestrom, Karlovarský Symfonický i Beogradskom filharmonijom. Ravnao je i Filharmonijskim orkestrima Nürnberga, NDR-a, Saarbrückena i Hradec Kralové, a u Hrvatskoj Simfonijskim orkestrom HRT-a, Zagrebačkom filharmonijom, Orkestrom Opere HNK-a u Zagrebu te Dubrovačkim simfonijskim orkestrom. Suradivao je s istaknutim glazbenicima, kao što su Ivo Pogorelić, Fabrice Millischer, Martina Filjak, Pablo Sainz-Villegas, Maida Hundeling, Giancarlo Terranova, Reinhold Friedrich i Bruno Deleplaire te je gostovao na međunarodnim festivalima diljem Europe, Bliskog istoka i Azije. Snima za radio i televiziju te diskografske etikete *cpo* i *BIS Records*.

Eva Šulić Brajčić glazbeno obrazovanje počela je u dobi od četiri godine na Konzervatoriju za glazbu i balet u Mariboru, a nastavila na Konzervatoriju *J. J. Fux* u Grazu kod prof. Helfrieda Fistera. Nakon pripremnog studija za darovite glazbenike na Sveučilištu za glazbu i scenske umjetnosti u Beču, kod prof. Leonida Sorokowa (2011. – 2015.) studira u njegovoj klasi na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je 2021. magistrirala. Usavršavala se na Sveučilištu za glazbu i scenske umjetnosti u Beču kod prof. Antona Sorokowa. Na Scholi Cantorum u Parizu završila je poslijediplomski studij s *koncertnom diplomom (summa cum laude)* kod prof. Violete Smailović Huart. Kao solistica nastupala je s mnogim orkestrima, među kojima su: Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT-a, Varaždinski i Hrvatski komorni orkestar, Simfonijski orkestar RTV Slovenija, Dubrovački simfonijski orkestar, Komorni orkestar Kazališta *Verdi* u Trstu, Simfonijski orkestar SNG-a Maribor i drugi. Redovito nastupa na festivalima, poput Dubrovačkih ljetnih igara, Osorskih glazbenih večeri, Samoborske glazbene jeseni, Glazbenih večeri u Sv. Donatu, Korkyra Baroque Festivala i Muzičkog biennala Zagreb. Od 2021. do 2023. bila je zamjenica koncertnog majstora Simfonijskoga orkestra HRT-a, a od 2024. koncertna je majstorica Dubrovačkoga simfonijskog orkestra. Višestruko je nagrađivana violinistica, a među njezinim recentnijim nagradama ističu se: pobjeda na Natjecanju *Stefanie Hohl* u Beču, prva nagrada na Natjecanju *Papandopulo*, Nagrada *Stjepan Šulek* (2021.) i Nagrada *Ivo Dražinić* (2022.). Od 2017. do 2023. bila je članica Trija Eusebius.

Organizacija

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog i Zagrebačka filharmonija

Partneri

Fond *Stjepan Šulek*

Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu

Pokroviteljstvo

Grad Zagreb

Turistička zajednica grada Zagreba

Umjetničko vodstvo

Dawid Runtz, umjetnički ravnatelj festivala

Nina Čalopek, autorica programskog koncepta i programskog sadržaja festivala

Jelena Vuković, programska savjetnica

Mjesto održavanja

Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu

Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

Sva događanja su besplatna. Besplatne ulaznice dostupne su na blagajnama Dvorane *Lisinski* od utorka, 29. travnja 2025.

Skenirajte bar-kod i donacijom sudjelujte u obnovi spomen-prostora *Stjepana Šuleka*.

Nakladnik: Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog, Zagreb

Za nakladnika: Nina Čalopek, ravnateljica

Organizatori: Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog i Zagrebačka filharmonija

Urednica izdanja: Sonja Mrnjavčić

Urednica tekstova: Ana Vidić

Oblikovanje i grafička priprema: Daniel Ille

Tisak: INTERGRAFIKA-TTŽ d.o.o., Zagreb

www.lisinski.hr | www.zgf.hr

Organizatori:

 LISINSKI

 **ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA**

 MUŽEŠKI
INFORMATIVNI
CENTAR
—
CROATIAN MUSIC
INFORMATION
CENTRE

Partneri:

 100
MUŽIČKA
AKADEMIJA
ZAGREB

 *Fond
STJEPAN
SULEK*

Pokrovitelji:

 GRAD
ZAGREB

 Zagreb
Hrvatska

www.lisinski.hr

